

Grundlagsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om bostadsrättsbostäder och lag om ändring av lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

Till miljöutskottet

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om bostadsrättsbostäder och lag om ändring av lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (RP 189/2020 rd): Ärendet har remitterats till grundlagsutskottet för utlåtande till miljöutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Anu Karjalainen, miljöministeriet
- lagstiftningsråd Mira Turpeinen, justitieministeriet
- professor Mikael Hidén
- professor Tuomas Ojanen.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- docent, tenure track-professor Anu Mutanen
- professor Kaarlo Tuori
- professor Veli-Pekka Viljanen.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att det stiftas en lag om bostadsrättsbostäder, genom vilken den gällande lagen med samma namn upphävs. Dessutom föreslås ändringar i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån.

Lagarna avsågs träda i kraft den 1 januari 2021.

I motiven till lagstiftningsordningen granskas lagförslagen med avseende på bland annat 15, 19, 80 och 124 § i grundlagen.

Utlåtande GrUU 5/2021 rd

Regeringen anser att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Regeringen ser det dock som önskvärt att grundlagsutskottet lämnar utlåtande i ärendet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Utgångspunkter för bedömningen

(1) En bostadsrätt är en till en fysisk person mot en bostadsrättsavgift överlåtett rätt att besitta en bostadslägenhet och eventuellt andra lokaler i ett bostadsrättshus. Bostadsrätten grundas genom ett avtal mellan den som äger bostadsrättshuset och den som får en bostadsrätt (1 § i lagförslag 1). De gällande bostadsrättsavtalen har ingåtts med stöd av den lag om bostadsrättsbostäder som föreslås bli upphävd. Enligt den är bostadsrättsavtalen bestående, och bostadsrätten innebär en bestående rätt att besitta en bostadslägenhet och andra lokaler i ett bostadsrättshus. Den bestående bostadsrätten kan anses höra till bostadsrättsavtalets kärninnehåll.

(2) Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 45/2002 rd behandlat bostadsrättens förhållande till egendomsskyddet enligt 15 § i grundlagen. När en bostadsrätt grundas betalar den som får bostadsrätten husägaren en bostadsrättsavgift som ett engångsbelopp. Bostadsrätten kan ärvas, det kan förordnas om den genom testamente och dess kapitalvärde kan pantsättas. Enligt grundlagsutskottet är en bostadsrätt som grundar sig på ett bostadsrättsavtal obestriddligen en rätt med förmögenhetsvärde som omfattas av egendomsskyddet i 15 § 1 mom. i grundlagen (GrUU 45/2002 rd, s. 2). Grundlagsutskottet hänvisar i sitt utlåtande till att egendomsskyddet också tryggar avtalsförhållandens fortbestånd, även om förbudet mot retroaktiva ingrepp i avtalsförhållandenas okränkbarhet inte har blivit absolut i utskottet praxis. Bakom skyddet för förmögenhetsrättsliga rättshandlingars giltighet ligger tanken att skydda rättssubjektens berättigade förväntningar i ekonomiska frågor. Skyddet för berättigade förväntningar har samband med rätten att lita på att lagstiftningen om rättigheter och skyldigheter som är väsentliga i ett avtalsförhållande fortbestår, så att avtalsparternas rättsliga ställning inte kan försvagas i oskälig mån genom bestämmelser i vanlig lag. Skyddet för berättigade förväntningar och tillitsskyddet accentueras ännu mer när det är fråga om ett specialarrangemang som en bostadsrätt som ursprungligen tillkommit genom lag (GrUU 45/2002 rd, s. 3—4).

(3) Utskottet har i sin praxis också bedömt den här typen av bestämmelser som ingriper i egendomsskyddet med avseende på de allmänna villkoren för begränsningar i de grundläggande fri- och rättigheterna, till exempel kravet på acceptabilitet och proportionalitet (se t.ex. GrUU 56/2005 rd, s. 2/I).

Ändring av graderingen

(4) Enligt 35 § 2 mom. i lagförslaget kan Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet (nedan även ARA) på ansökan av en sammanslutning som äger bostadsrättshus utifrån de villkor som centralen fastställt godkänna att bruksvederlagets belopp i de gällande bostadsrättsavtalen ändras på den grund att graderingen i de gällande bostadsrättsavtalen i bostadsrättshuset ändras, om detta förutsätts för att bruksvederlagen ska kunna fördelas rättvist i bostadsrättshuset eller för

Utlåtande GrUU 5/2021 rd

att en rimlig och rättvis bruksvederlagsnivå ska kunna uppnås för alla bostäder i bostadsrättshuset.

(5) Ett sådant retroaktivt ingripande i innehållet i det ursprungliga bostadsrättsavtalet ska bedömas med hänsyn till det skydd för berättigade förväntningar som följer av bestämmelsen om egendomsskydd i 15 § 1 mom. i grundlagen. En ändring av graderingen innebär att bruksvederlaget för vissa bostadsrättshavare sänks medan det höjs för andra. Genom att ändra graderingen kan bruksvederlagen bättre fås att motsvara bostadens nuvarande bruksvärde och de kan fördelas rättvisare mellan bostadsrättshavarna. Ett villkor för att ändra graderingen är att detta förutsätts för att bruksvederlagen ska kunna fördelas rättvist i bostadsrättshuset eller för att en rimlig och rättvis bruksvederlagsnivå ska kunna uppnås för alla bostäder i bostadsrättshuset.

(6) Eventuella problemsituationer ska enligt utskottet minskas genom det preciseringsförslag som lagts fram i en utredning från miljöministeriet till grundlagsutskottet (19.11.2020). Enligt ministeriets förslag föreskrivs det uttryckligen i bestämmelsen att en ändring i graderingen inte får leda till oskäligen höjningar av bruksvederlagen.

Befrielse från begränsningar vid hög vakansgrad och ändring av bostadsrätt till hyresförhållande

(7) I 89 § i lagförslaget om bostadsrättsbostäder ingår en ny bestämmelse om befrielse av bostadsrättshus från begränsningar vid hög vakansgrad. Enligt bestämmelsen kan Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet befria ett hus från bruksrättighets- och överlåtelsebegränsningar enligt lagen, om en tredjedel eller mindre än en tredjedel av lägenheterna i huset innehas av bostadsrättshavare och detta beror på att det inte finns någon efterfrågan på lägenheterna som bostadsrättsbostäder. En förutsättning är bland annat att bostadsrättsavgifterna inklusive justeringar betalas tillbaka till de återstående bostadsrättshavarna och att bostadsrättsammanslutningen ersätter bostadsrättshavarens skäligen flyttkostnader, att bostadsrättsammanslutningen erbjuder bostadsrättshavaren en bostadsrätts- eller hyresbostad på orten, att de godtagbara årliga kapital- och skötselutgifterna för huset inte har kunnat täckas med de bruksvederlag eller hyror som uppbärs för lägenheterna i huset under de två föregående åren, att situationen inte beror på uppsåtligt eller vårdslöst förfarande eller försummelse som begåtts av bostadsrättsammanslutningen och att sammanslutningen innan huset befrias från begränsningar har vidtagit åtgärder som främjar en sundare ekonomi i huset. Om husets ägandeform ändras till bostadsaktiebolag och majoriteten av aktierna i bostadsaktiebolaget kommer att ägas av enskilda personer, har bostadsrättshavaren rätt att lösa in de aktier som berättigar till besittning av lägenheten. Enligt 90 § i lagförslaget kan de återstående bostadsrättsavtalen omvandlas till hyresavtal om ett bostadsrättshus befrias från begränsningar vid hög vakansgrad.

(8) I propositionen motiveras möjligheten för sammanslutningar som äger bostadsrättshus att befrias från begränsningarna och att omvandla bostadsrätter till hyresavtal särskilt med att sammanslutningarna ska kunna bibehålla sin ekonomiska livskraft. De kan då erbjuda boende till ett skäligt pris och trygga bostadsrätten för de återstående boende. Syftet med bestämmelserna är att det ska bli möjligt att göra sig av med ett hus som står tomt och slippa de extra kostnader som huset orsakar. I nuläget kvarstår huset som en del av bostadsrättsammanslutningen så länge ett enda bostadsrättsavtal är i kraft. Enligt motiveringen till propositionen (s. 72) föranleder detta kostna-

Utlåtande GrUU 5/2021 rd

der som måste täckas med de vederlag som betalas av de övriga bostadsrättsboende. Propositionen motiveras således med de ekonomiska intressena för bostadsrättssammanslutningen, dvs. en annan privat aktör, och i sista hand med att sammanslutningen ska kunna fortsätta sin verksamhet, vilket blir möjligt när olönsamma bostadsrättshus inte behöver användas för sitt ursprungliga syfte.

(9) Bostadsrätten är en besittningsform som skapats genom lag och som noggrant regleras i lag. Den har drag av både ägarboende och hyresboende (se RP 59/1990 rd, s. 9). En betydande skillnad jämfört med hyresboende är den bestående boendetrygghet som bostadsrätten erbjuder. En hyresrätt kan inte heller överföras fritt på samma sätt som en bostadsrätt, och den kan inte vara föremål för indrivning, det kan inte förordnas om den genom testamente och den kan inte användas som säkerhet.

(10) Bestämmelsen i 90 § i lagförslaget, som gör det möjligt att omvandla en bostadsrätt till en hyresrätt, ingriper i det centrala innehållet i bostadsrättsavtalet. Ur bostadsrättshavarens synvinkel försvagar regleringen i princip i hög grad hans eller hennes ställning från vad den var enligt den ursprungliga lagen om bostadsrättsbostäder och det ursprungliga bostadsrättsavtalet. I och för sig har man i förslaget beaktat bostadsrättshavarens ekonomiska intressen genom att föreskriva om hans eller hennes rätt att få tillbaka bostadsrättsavgiften inklusive justeringar efter att besittningsrätten upphört. Återbäringen täcker enligt 56 § också värdet vid överlåtelsestiden av de skäliga förbättringar som en bostadsrättshavare har gjort i lägenheten eller finansierat. Bostadsrättshavarens rätt till boendetrygghet tillgodoses å sin sida av kravet att bostadsrättssammanslutningen ska erbjuda bostadsrättshavaren en bostadsrätts- eller hyresbostad på orten. Detta kan anses betydande med avseende på bestämmelsen i 19 § 4 mom. i grundlagen, enligt vilken det allmänna ska främja vars och ens rätt till bostad och möjligheter att själv ordna sitt boende. När en bostadsrätt omvandlas till ett hyresförhållande försämras dock boendetryggheten för den som förlorat sin bostadsrätt avsevärt. Den bestående boendetrygghet som bostadsrätten medför har varit kanske den viktigaste grunden för att personen skaffade en bostadsrättsbostad som sin boendeform.

(11) Vid bedömningen av om den föreslagna regleringen är proportionerlig med avseende på ingripandet i egendomsskyddet är det av särskild betydelse att den bestående boendetryggheten ursprungligen var en väsentlig grund för att ingå bostadsrättsavtal för bostadsrättshavaren. Det är fråga om ett grundläggande avtalsvillkor. Dessutom ska särskild vikt fästas vid att bostadsrätten är ett specialarrangemang som skapats genom lagstiftning. Betydelsen av skyddet för berättigade förväntningar och tillitsskyddet accentueras därför, i enlighet med grundlagsutskottets etablerade praxis.

(12) Av den utredning som grundlagsutskottet fått från miljöministeriet, som åtföljs av två utredningar av ARA, framgår att de ekonomiskt olönsamma objekt som avses i 89 § endast utgör en liten del av bostadsrättsbostäderna. Enligt en bedömning kan det i Finland finnas 20—30 bostadsrättshus vars användning för bostadsrättsändamål inte är ekonomiskt lönsam på lång sikt. Andelen bostadsrättsbostäder som står tomma utgör endast 0,7 procent av bostadsbeståndet. Enligt en enkät som gjordes 2020 motsvarar de uppskattade kostnaderna för de bostäder som står tomma endast 0,6 procent av det genomsnittliga bruksvederlaget (se ARA:s utredningar 6.5.2020 och 9.11.2020). I ljuset av dessa siffror är det uppenbart att vakansgraden för bostadsrättsbostäderna åtminstone inte än så länge har en så stor betydelse för bostadsrättssammanslutningarnas verk-

Utlåtande GrUU 5/2021 rd

samhet att deras verksamhet skulle bli ekonomiskt omöjlig även om bostadsrättshusen inte befrias från begränsningarna.

(13) Förslaget innebär att den bestående bostadsrätten för bostadsrättshavarna upphör och att deras ställning ändras till hyresgäst. Med beaktande av detta uppfyller denna typ av proaktiv beredskap för ett problem som enligt inkommen utredning ännu inte är så stort att det skulle utgöra ett hot mot bostadsrättssammanslutningarnas verksamhetsförutsättningar inte proportionalitetskravet för begränsningen av egendomsskyddet och skyddet för berättigade förväntningar i den nu aktuella särskilda regleringskontexten. De föreslagna 89 och 90 § i lagförslag 1 i propositionen bör strykas. Det är ett villkor för att lagförslaget ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Val av boende

(14) I 2 kap. i lagen om bostadsrättsbostäder föreslås bestämmelser om val av boende i statligt stödda bostadsrättsbostäder. I 17 § föreslås det att bostadsrättshavarna ska väljas av den sammanslutning som äger bostadsrättshuset. För närvarande fastställer kommunen valet av boende utifrån ägarens förslag.

(15) I motiveringen till lagstiftningsordningen i propositionen (s. 74—81) behandlas ingående och delvis också i viss mån motstridigt frågan om huruvida valet av boende i statligt stödda bostadsrättsbostäder är en offentlig förvaltningsuppgift i den mening som avses i 124 § i grundlagen. I motiveringen redogörs det också relativt ingående för vilka kostnader och praktiska svårigheter som följer av att valet av boende betraktas som en offentlig förvaltningsuppgift. Grundlagsutskottet påpekar att utgångspunkten för en rättslig bedömning av huruvida en verksamhet omfattas av begreppet offentlig förvaltningsuppgift inte kan vara vilka konsekvenser detta i så fall har. Utskottet har tidigare konstaterat att rådande förvaltningspraxis som eventuellt inte grundar sig på lagen inte bör tillmätas normativ betydelse vid en bedömning av om ett lagförslag är förenligt med grundlagen (GrUU 16/2018 rd, s. 3).

(16) Begreppet offentliga förvaltningsuppgifter används i grundlagen i en relativt vidsträckt bemärkelse, så att det omfattar uppgifter som hänför sig till t.ex. verkställigheten av lagar samt beslutsfattande om enskilda personers och sammanslutningars rättigheter, skyldigheter och förmåner. Utövning av lagstiftande och dömande makt kan däremot inte hänföras till sådana förvaltningsuppgifter som avses i bestämmelsen. Grundlagens 124 § inbegriper både överföring av uppgifter som för närvarande ankommer på myndigheterna och överföring av nya till förvaltningen hänförliga uppgifter på andra än myndigheter (RP 1/1998 rd, s. 179).

(17) Grundlagsutskottet har tidigare ansett att till exempel sjöräddningstjänsten sammantaget sett (GrUU 24/2001 rd, s. 4/I) och helheten av operativa avfallshanteringsuppgifter (GrUU 58/2010 rd, s. 4/II) är offentliga förvaltningsuppgifter. Beviljandet av statliga exportgarantier är trots sina starka privaträttsliga drag en offentlig förvaltningsuppgift (GrUU 2/2001 rd, s. 2/I). Uppgifterna kring rättshjälp och intressebevakning utgör, med hänsyn till det sätt uppgifterna ordnas på, ett komplex med drag av offentlig förvaltningsuppgift trots att de aspekter som anknyter till privata intressen och näringsverksamhet är framträdande. Utskottet har här lagt vikt vid att det handlar om en lagstadgad serviceuppgift som ska ordnas av myndigheterna och som enligt utskottet kan karakteriseras som faktisk förvaltningsverksamhet (GrUU 16/2016 rd, s. 2). Även uppgifter

Utlåtande GrUU 5/2021 rd

som går ut på att bistå en myndighet har betraktats som offentliga förvaltningsuppgifter (se t.ex. GrUU 55/2010 rd, s. 2/I). Som offentliga förvaltningsuppgifter har utskottet inte sett sådan opartisk provning eller certifiering i kraft av teknisk expertis som inte påverkar myndighetens befogenhet att bestämma om metoder och personal som används vid de återkommande besiktningarna av mekaniska anordningar och konstruktioner (GrUU 4/2012 rd, s. 2/II) eller certifikatverksamhet vars karaktär har distanserat sig från karakteristika som gäller för offentliga myndighetsuppdrag (GrUU 16/2009 rd, s. 2).

(18) Enligt 19 § 4 mom. i grundlagen ska det allmänna främja vars och ens rätt till bostad och möjligheter att själv ordna sitt boende. De sociala förmånerna vid boende är metoder för det allmänna att fullgöra skyldigheten enligt grundlagen. Det allmänna främjar vars och ens rätt till bostad och möjligheter att själv ordna sitt boende också på annat sätt, till exempel genom subventioner till bostadsbyggande och skatteavdrag för räntor på ägarbostäder (GrUU 17/2014 rd). Också i denna proposition (s. 71) konstateras det att bostadsrättslagen fullgör det allmännas uppgift enligt 19 § 4 mom. i grundlagen.

(19) Enligt grundlagsutskottet är besittningsformen för en bostadsrättsbostad ett specialarrangemang som ursprungligen tillkommit genom lag (GrUU 45/2002 rd, s. 2). För närvarande sköts valet av boende av kommunerna. Syftet med bestämmelserna om statligt stödda bostadsrättsbostäder är att styra bostäderna till personer som är i behov av dem, till ett skäligt pris. Valet av boende har därmed också samband med 19 § 4 mom. i grundlagen. Grundlagsutskottet fäster också uppmärksamhet vid den laglighetsövervakningspraxis som också nämns i motiveringen till propositionen. Enligt den sköter de kommunägda hyreshusbolagen och de bolag som har utsetts till allmännyttiga samfund en offentlig förvaltningsuppgift enligt 124 § i grundlagen när de bygger och underhåller statligt stödda hyresbostäder och erbjuder dessa hyresbostäder så att de kan sökas allmänt samt väljer boende till dem (justitieombudsmannens avgörande 29.4.2016, dnr 1930/2/13).

(20) Den föreslagna regleringen och motiveringen till den tyder enligt grundlagsutskottet närmast på att valet av boende enligt 2 kap. i lagförslaget är en offentlig förvaltningsuppgift. Bestämmelserna måste således granskas med utgångspunkt i 124 § i grundlagen. Val av boende handlar inte om betydande utövning av offentlig makt.

(21) Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna. Vid bedömningen av ändamålsenligheten ska särskilt uppmärksammas dels förvaltningens effektivitet och övriga interna behov, dels enskilda personers och sammanslutningars behov (RP 1/1998 rd, s. 179/II, GrUU 8/2014 rd, s. 3/II, GrUU 16/2016 rd, s. 3). I sina bedömningar av om kravet på ändamålsenlighet uppfylls har utskottet vägt in bland annat den specialkompetens eller de resurser som behövs för uppgifterna (GrUU 29/2013 rd, s. 2, GrUU 37/2010 rd, s. 4/II), ett ökat servicebehov (GrUU 6/2013 rd, s. 2/II, GrUU 16/2016 rd, s. 3), regional tillgång till tjänster (GrUU 11/2004 rd, s. 2/I), flexibilitet (GrUU 6/2013 rd, s. 2/II) och effektivitet i verksamheten (GrUU 3/2009 rd, s. 4/II). Enligt utskottets uppfattning kan den nu föreslagna överföringen anses nödvändig för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna, när man beaktar fördelarna med arrangemanget för dem som ansöker om bostad i och med att valet av boende försnabbas.

Utlåtande GrUU 5/2021 rd

(22) Offentliga förvaltningsuppgifter kan anförtros andra än myndigheter bara om det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Bestämmelsen understryker enligt motiveringen betydelsen av att de som sköter offentliga förvaltningsuppgifter ska vara utbildade för ändamålet och sakkunniga samt att de ska stå under tillräcklig offentlig tillsyn (RP 1/1998 rd, s. 179/II).

(23) I sin tolkningspraxis har grundlagsutskottet ansett att det för att kraven på rättssäkerhet och god förvaltning ska anses vara uppfyllda i den bemärkelse som avses i 124 § i grundlagen krävs att ärendena behandlas i enlighet med de allmänna förvaltningslagarna och att de som behandlar ärendena handlar under tjänsteansvar (GrUU 33/2004 rd, s. 7/II, GrUU 46/2002 rd, s. 9/II). Enligt grundlagens 124 § är det i allmänhet inte nödvändigt att i lag hänvisa till de allmänna förvaltningslagarna, eftersom dessa med stöd av sina bestämmelser om tillämpningsområde, definition på myndighet eller enskildas skyldighet att ge språklig service också tillämpas på enskilda när de utför ett offentligt förvaltningsuppdrag (GrUU 42/2005 rd, s. 3/II).

(24) Det är således inte nödvändigt att hänvisa till tillämpningen av de allmänna förvaltningslagarna i den nu aktuella lagen. Däremot bör det föreskrivas särskilt om tjänsteansvar. Det är ett villkor för att lagförslag 1 ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Uppgifterna i registret över ordningsnummer

(25) Enligt 15 § i lagförslag 1 ska den som ansöker om bostadsrätt ansöka om ordningsnummer hos Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet. I 15 § 4 mom. föreslås bestämmelser om de uppgifter som ska föras in i det register över ordningsnummer som förs av centralen. I 3 mom. föreslås dessutom bestämmelser om förvaringstiden för uppgifter som anknyter till en ansökan och som gäller särskilda kategorier av personuppgifter. Bestämmelserna i 3 och 4 mom. verkar i viss mån motstridiga och bör preciseras.

(26) Grundlagsutskottet fäster dessutom uppmärksamhet vid förvaringstiden för uppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter. Utskottet har understrukit att framför allt lagringstiden för känsliga uppgifter ska vara begränsad på så sätt att uppgifterna bara får finnas lagrade så länge det är nödvändigt för att fullfölja det syfte för vilket uppgifterna har registrerats (se t.ex. GrUU 31/2017 rd, s. 5, GrUU 13/2017 rd, s. 6). Förvaringstiden ska således utöver maximitiden på två år begränsas så att uppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter får förvaras endast så länge det är nödvändigt med tanke på ansökan om bostadsrätt.

Bemyndigande att utfärda förordning

(27) I 78 § i lagen om bostadsrättsbostäder föreslås bestämmelser om säkerhet för byggande. I 2 mom. föreskrivs om säkerhetens storlek. Enligt 4 mom. kan det genom förordning av statsrådet föreskrivas att den säkerhet som avses i 2 mom. ska uppgå till en större minimiandel av entreprenadpriset än vad som fastställs i det momentet.

(28) Bemyndigandet att utfärda förordning har formulerats så att det genom förordning är möjligt att utan begränsningar avvika från bestämmelsen i lagen. Bestämmelsen är problematisk med avseende på 80 § i grundlagen. Bemyndigandet att utfärda förordning bör preciseras med formu-

Utlåtande GrUU 5/2021 rd

leringar som begränsar eller styr bemyndigandet att utfärda förordning, till exempel när det gäller i vilket syfte eller med tanke på hurdana situationer det genom förordning kan föreskrivas något annat om det som avses i momentet samt gränserna för undantag (t.ex. GrUU 20/2004 rd, s. 4/II, GrUU 40/2002 rd, s. 5, GrUU 67/2002 rd, s. 6/I). Det är ett villkor för att lagförslag 1 ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Grundlagsutskottet anför

att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning, men lagförslag 1 bara om utskottets konstitutionella anmärkningar till dess 78, 89 och 90 § och i fråga om tjänsteansvar beaktas på behörigt sätt.

Helsingfors 2.3.2021

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Antti Rinne sd
vice ordförande Antti Häkkänen saml
medlem Bella Forsgrén gröna
medlem Petri Honkonen cent
medlem Olli Immonen saf
medlem Mats Löfström sv
medlem Jukka Mäkynen saf
medlem Wille Rydman saml
medlem Ari Torniainen cent
medlem Heikki Vestman saml
ersättare Markku Eestilä saml
ersättare Mari Holopainen gröna
ersättare Johannes Koskinen sd.

Sekreterare var

utskottsråd Matti Marttunen
utskottsråd Liisa Vanhala.